

Yeşaya, altıncı bölüm

I. Yahuda ile ilgili peygamberlikler (1-12)

- A. Tanrı'nın Yahuda'ya karşı davası (1:1-31)
- B. Son günlerle ilgili vaatler (2:1-4)
- C. Kutsamadan önceki sıkıdüzen (2:5-2:22)
- Ç. Sıkıdüzenin sürmesi (3:1-4:1)
- D. Sıkıdüzenin ortasında ümit (4:2-6)
- E. Tanrı bağının türküsü (5:1-7)
- F. «Vay»lar (5:8-23)
- G. «Vay»ların temel kaynağı ve cezası (5:24-30)

Ğ. Yeşaya'nın görmesi (6:1-13)

1. Zamanı: Kral Uzziya'nın öldüğü yıl (6:1)

2. İçeriği:

- a. Tanrı yüksek bir taht üzerine oturuyordu (6:1).
- b. Etekleri tapınağı dolduruyordu (6:1).
- c. Seraflar
 - 1). Dört kanadıyla yüzleri, bedenlerini örtüyor, ikisiyle uçuyorlardı (6:2,6).
 - 2). Tanrı'nın kutsal olduğunu birbirlerine söylüyorlardı (6:3).
 - 3). Seslerinden tapınağın eşikleri sarsıldı, tapınak dumanla doldu (6:4).
- ç. Etkisi:
 - 1). Yeşaya günahlılığını anlayarak ölümle cezalandırılacağından korktu (6:5).
 - 2). Bir seraf sunaktan kor aldı, Yeşaya'nın dudaklarına dokundu; böylece günahı bağışlandı (6:6,7).
- d. Sonucu:
 - 1). Tanrı, bildirisini Yahuda toplumuna iletmek için bir haberciyi görevlendirmek istedi (6:8-13).
 - a). Toplum bildiriyi geri çevirecekti (6:9-10).
 - b). Bu nedenle toplum sürgüne gidecekti, ülke de boş kalacaktı (6:11-13).
 - c). Ümit: «Kütük kutsal soydur» (6:13).
 - 2). Yeşaya bu görevi yüklendi (6:8).

6:1 Kral Uzziya'nın öldüğü yıl: Kral Uzziya'nın egemenliği elli yılı aştı. İlk yıllarında Uzziya, Tanrı'nın gözünde doğru olanı yaptığı için kutsanıyordu. Ne var ki, son yıllarında Tanrı'nın bildirdiği düzene saygı göstermediği için cüzam hastalığıyla vuruldu. Mezarına dek bu sıkıntıyı çekti (2. Tarihler 26:16-23). Uzziya'nın burada konu edilen ölümü, ya bedensel ölümü (i.Ö.759), ya da devletle ilgili yaşamı açısından ölümü, yani hastalığı nedeniyle krallık görevini yapmadığı süre demektir.

Rabbi yüce ve yüksek bir taht üzerinde oturmakta gördüm: Kral Uzziya, ölüm aracılığıyla tahtından indirildi, ama Tanrı'nın tahtı sonsuzluğa dek yerinden oynamaz! Söz dinlemez ve cüzamlı oluşu nedeniyle Uzziya'nın tapınağa girmesi yasaktı. Tanrı, yalnız tapınağa girmekle kalmıyor, etekleri de tapınağı dolduruyordu. İnsansal hükümdarların zayıflıkları, sonsuz Egemen'in gücü ve güvenilirliğiyle karşılaştırılmaktadır.

taht: O çağdaki krallar çok süslü tahtlara otururdu. Süleyman'ınki bunların en güzellerindendi (1. Krallar 10:18-20). Süleyman'ın tahtına çıkan altı basamak vardı; ama Tanrı'nın tahtının bundan çok daha yüksek ve yüce olduğuna kuşku yoktur!

Kimi peygamberler birçok görme gördü, ama Yeşaya'nın gördüğü tek görme budur. Yeşaya'nın görmesinin, Hezekiel'in gördüğü ilk görmeye benzer yanları çoktur (Hezekiel 1:4-28).

Rab: 6:1'de «Adonai» ve 6:3 ve 5'te «Yahve sözcükleri, Rab olarak çevrilir. Yeşaya, Tanrı Baba'yı görmedi, çünkü hiçbir vakit, hiç kimse Tanrı'yı görmedi (Yuhanna 1:18). Beden ararak dünyaya doğmadan önce Babası'nın yanında bulunan İsa Mesih (Yuhanna 1:1,2; 17:5), zaman zaman insanlara görünmeyi gerekli gördü. Kutsal Yazı, Yeşaya'nın İsa Mesih'i gördüğüne hiç kuşku bırakmaz: «Yeşaya bunları söylemiştir; çünkü İsa'nın yüceliğini görüp O'na ilişkin konuşmuştur» (Yuhanna 12:41). Tanrı'yı gördüğünü söylemesi yüzünden, «testereyle biçilme» cezasına uğradığı sanılır (Çıkış 33:20; İbraniler 11:37; 2. Krallar 21:16).

Kutsal Yazı tamamlanmadan önce Tanrı'yla yakın ilişkide bulunan başka insanlardan bazıları şunlardır:

1. İbrahim (Tekvin 15:12-21)
2. Yakup (Tekvin 28:10-22)
3. Musa (Çıkış 3:1-6; 33:18-23; 34:6-8)
4. Yeşu (5:13-15)
5. Gideon (Hakimler 6:11-24)
6. Manoa (Hakimler 13:2-23)
7. Samuel (1. Samuel 3:14-18)
8. Süleyman (1. Krallar 3:4-15)
9. İlyas (1. Krallar 19:11-13)
10. Mikaya (1. Krallar 22:19)
11. Eyüp (38:1 v.s.)
12. Yeremya (1:4-10)
13. Hezekiel (1:26-28)
14. Pavlus (Haberciler'in İşleri 9:3-6; 2. Korintliler 12:2-4)

15. Petrus (Haberciler'in İşleri 10:11-16)
16. Yuhanna (Vahiy 4:2-11)

Tanrı, İbrahim ve Musa'yla görüşmeye başladığında Kendini yüce Tanrı olarak tanıttı (Tekvin 12:1-8; Haberciler'in İşleri 7:2; Çıkış 3:2-6). Hezekiel ve Yuhanna, kendilerine bildirilen esinlemelerin başlangıcında, tanık oldukları Tanrı'nın yüceliğini açıkladılar (Hezekiel 1:4-2:1; Vahiy 1:9-18).

Yüksek taht üzerine oturuyordu:

1. Yücelik tahtı -- Tanrı'ya tapınılmalı.
2. Egemenlik tahtı -- Herkes Tanrı'ya bağımlı olmalı.
3. Lütuf tahtı -- Tanrı'nın önüne her gereksinim için cesaretle yaklaşılmalı.

Bu taht yüksektir. Tanrı, kendini eşit kılmak isteyen her rekabetten, yetkisine her karşı çıkandan üstündür.

etekleri tapınağı dolduruyordu: Yuhanna da «İnsanoğlu'na benzeyen biri duruyordu» dedi. «Ayaklarına dek uzanan bir giysi giymişti» (Vahiy 1:12-13). Yakup, oğlu Yusuf'a uzun bir kaftan verdi. Bu, Yusuf'un kardeşleri üzerindeki yetkisini belirtti. İsa Mesih'in uzun etekleri de O'nun kesin yetkisini gösterir (1. Petrus 3:22; 1. Korintliler 15:24-25).

gördüm: Sağlıklı göz, aldığı ışığın ve odaklama yeteneğinin oranına göre duyarlılıkla görebilir. Hasta gözlerin de değişik değişik görme yeteneği vardır. Doğal görüşte olduğu gibi, ruhsal görüş yetenekleri de farklıdır. Loşluktan net bir odaklamaya dek ayrı ayrı aşamaları vardır.

1. Eski Antlaşma döneminde Tanrı'nın görkemi ışık olarak görünürdü:
 - a. Mısır'dan kaçan ve çölde dolaşan İsraililer'e yol gösteren ateş/bulut sütunu (Çıkış 13:21; 14:19,20)
 - b. Sina dağını örten ateş bulutu (Çıkış 24:15-18)
 - c. Tapınağı dolduran bulut (Çıkış 40:34,35)
 - ç. Süleyman'ın yaptırdığı tapınağı dolduran yücelik (2. Tarihler 7:1)
 - d. [Bu görkem İsa Mesih'in hizmetinde görüldü (Matta 2:2,9; 17:5; Luka 2:9; Haberciler'in İşleri 1:9)].
2. Bu yaşamda Mesih İsa inanlısının Tanrı'yı görüşü sınırlanmıştır («şimdi her şeyi aynada silik bir görüntü gibi görüyoruz» [1. Korintliler 13:12]). Buna karşın Kutsal Yazı'nın aracılığıyla İsa Mesih'in yaşamından Tanrı'nın özniteliklerini ve özyapısını kavrayabilir.
3. Kutsal Yazı'nın yazılmakta olduğu dönemlerde Tanrı, özel bir iş için çağırdığı belirli kişilere görüldü (Yukarıda verilen listeyi inceleyin). Onlara kişiliğini, istemini ve kimi gizleri açıkladı.
4. Cennette tüm inanlılar Tanrı'yı görecekler («Şimdi kısıtlı olarak biliyorum; ama Tanrı'nın beni tam olarak bildiği gibi, o zaman ben de tam olarak bileceğim» 1. Korintliler 13:12; Vahiy 22:4).

6:2 Seraflar: Seraflar bir grup melektir. «Seraf» sözcüğü başka hiçbir bölümde Tanrı'nın melekleri için kullanılmaz. «Seraf», «yanan» demektir. Bu sözcük, yakıcı [zehirli] yılanlar için kullanılır (Sayılar 21:6,8; Yeşaya 14:29; 30:6).

duruyorlardı: Buyruk bekler gibi ayakta durmaları, meleklerin Tanrı'ya hizmet etmeye hazır olduğunu vurgular. Mesih inanlıları da Tanrı'nın istemini yerine getirmeye hazır olarak duruyorlar mı?

kanatları: Kanatları dışında meleklerin insanlardan farklı görünmedikleri sanılır. Ne var ki, Kutsal Yazı'da meleklerin görünüşüne ilişkin kesin ve geniş bir bilgi verilmez.

Dört kanat, meleklerin bedenlerini örtmek için kullanılır(dı). Diğer ikisiyle ayaklarını, yani «bedenin en az saygıdeğer saydığımız parçalar"nı örtüyorlardı (1. Korintliler 12:23).

İki kanadıyla yüzlerini örtmeleri, ilkin garip görünür. Musa'yı anımsamak gerekir. O, Tanrı'yla dağda görüştüktan sonra yüzü, İsraililer'in gözlerini kamaştırarak ölçüde parlıyordu (Çıkış 34:29-35). Tanrı'nın huzurunda bulunan meleklerin gözleri bile O'nun yüceliğini görmeye yeterli değildir. Özellikle melekler, Tanrı'nın yüceliğinden ne denli uzak olduklarını bilirler. Alçakgönüllü oluşları onları bunu belirtmeye zorlar. Ya Mesih inanlısı? Melekler bunca saygıyla Tanrı'nın huzuruna yaklaşırken, Mesih inanlısı Kurtarıcı'nın aracılığıyla edindiği Tanrı'nın huzuruna girme hakkını hafife almamalıdır (İbraniler 4:14-16).

Melekler iki kanatlarıyla Tanrı'dan aldıkları görevleri yerine getirmek için uçuyorlardı (Daniel 9:21). Onlar gibi Mesih inanlısı da Tanrı'nın kendisine verdiği görevleri hızla, sevinçle ve titizlikle tamamlamalıdır (Boaz buna iyi bir örnektir [Ruth 3:13,18]).

6:3 Kutsal, kutsal, kutsal: «Kutsal, kutsal, kutsal», meleklerin övgüsüydü. Gökteki ve yerdekilerin görevi, Tanrı'yı yetkin öznitelikleri için yüceltmektir (Mezmun 84:4; Vahiy 4:8; Romalılar 1:25b). Tanrı'nın kutsallığı, tüm niteliklerinin tek temelidir. Kutsal, «günahla hiç bozulmamış ve bozulmayacak olan; öznitelikleriyalelerinde, yaptıklarıyla doğruluk bulunan» demektir. İnsanları Yaratan ve tapınmalarını Bekleyen kutsaldır. Günah borcunu Ödeyen ve sonsuz yaşam Sağlayan kutsaldır. Mesih inanlısını kutsal Kılan kutsaldır. Tanrı kutsal olmasaydı, O'nun gücüne, sevgisine, adaletine ya da başka bir niteliğine güvenilmezdi. Salt kutsallıktan kaynaklanmayan güç, yürekte dehşet yaratır. Bencillikle karışık bir sevgi «sevilen»e zarar getirir. Kutsallığa dayanmayan adalet gevşek olur; kişisel kazanç arar; böylece de adalet sayılmaz. Kutsallığı için Tanrı'ya üç kez «kutsal» övgüsü yüceltilsin!

«Kutsal» sözcüğünün üç kez yinelenmesi, Üçlü Birliği anlatır. Tıpkı 6:8'de olduğu gibi, «Kimi göndereyim, ve **bizim** için kim gidecek?» (Tekvin 1:26'yla karşılaştırın).

bütün dünya O'nun izzetiyle dolu: Karamsar ortama karşın (6:9,10) meleklerin bildirisi ümit ve sevinç vericidir. Tüm dünya Tanrı'nın yüceliğiyle doludur (Romalılar 1:19-20). İnsanlar bilerek ya da bilmeyerek Tanrı'nın planını yerine getirir. Tanrı'ya kendini teslim etmiş kişi, O'nu yüceltmeyi amaçlar. Tanrı düşmanı, O'nun yüceliğini aramasa da en sonunda O'na boyun eğmek zorunda kalacak, önünde diz çökecektir (5:26, «ç. Tanrı uzaktaki ulusları çağırarak, onların eliyle İsrail'i sürgüne gönderecekti Tanrı, Kendi amacını oluşturmak için günahlıları da kullanır» ile ilgili notları inceleyin). Tanrı her şeyinde, Yahuda'ya vereceği yargıda da kutsaldır (6:9-13).

6:4 çağırmanın sesinden: Tanrı'ya yükseltelen «Kutsal, kutsal, kutsal» övgüsünün etkisi, açıklanışındaki ateşliliği kanıtlar. Eşiklerin temelleri sarsıldı. Bu, Tanrı'nın günaha karşı öfkесinin

belirtisi ve yargısının güvencesiydi. Tanrı'nın kutsallığına ilişkin bilgi, Mesih bağlılarında tüm gücüyle işlesin. Tanrı'nın kutsallığı önünde cansız tapınağın eşikleri titrerken, O'nun canlı tapınağı olan Mesih inanlıları titremesin mi (1. Korintliler 3:16-17)?

Ev dumanla doldu: Duman kimi zaman yalnızca Tanrı'nın bir yerde bulunmasına ilişkin bir belirtidir (4:5). Ama daha çok öfkesini ya da yargısını göstermek için görüldüğünü gösterir (Çıkış 19:18; 20:18; Vahiy 15:8). Tanrı'nın doğal özelliği kutsallıktır. Kutsallığın doğal etkisi şudur: Saf altın elde etmek için altın ateşten geçirilir. Saf altın olmayan maddeler ateşte altından ayrılır. Geriye saf altın kalır. Bu altın ateşten geçmekle zarar görmez. Tam tersine, değerini artırır. Tıpkı bunun gibi Tanrı'nın kutsallığı ateşinde (İbraniler 12:29) yakılan her şey değerini düşüren günahı temizlenir (1. Petrus 1:7).

İlginçtir ki, bu yargının belirtisi öncelikle tapınakta bildirildi, yargıyı duyuracak kişi de ilkin günahından arındırıldı (6:6,7; 1. Petrus 4:17). Canlı olsun, cansız olsun, Tanrı'nın kullanacağı her şey günahıtan arıtılmalı (2. Timoteos 2:20-21; İbraniler 9:12-14).

6:5 Vay başıma, çünkü helak oldum (Tanrı'nın yargısını hak ettim), çünkü dudakları murdar bir adamım ve dudakları murdar bir kavim içinde oturuyorum: Doğal insan genellikle kendisinden hoşnuttur. Ruhsal durumunu yoklamakla zaman yitirmez; vicdanını da genellikle yatıştırabilir. Eğer kendini değerlendirmeye başlarsa başkasıyla kıyaslamayla bitirir. «Ey Tanrı, öbür insanlara ... benzemediğim için sana teşekkür ederim» diyerek konuyu kapatır (Luka 18:11). Yeşaya günahının ağırlığını bilenlerdendi.

Kutsallıkla karşı karşıya gelmesi Yeşaya'yı günahını itiraf etmeye zorladı. (Petrus'la karşılaştıran [Luka 5:8]). Tanrı'nın kutsal huzurunda Yeşaya'dan ne denli acı bir haykırış duyuldu. Yeşaya, bildirisinin ilk beş bölümünde Yahuda'nın ağır günahı yüzünden yargıya uğrayacağını vaaz etti. O, Tanrı'nın habercisiydi. Belki Yeşaya, vaaz ettiği insanlara kıyasla daha temiz yaşıyordu. Ama Tanrı'nın kutsallığı onun üzerine parladığında tüm kişisel kirliliği canına ağır bastı, ölüm cezasını hak ettiğini anladı (Hakimler 13:22; Daniel 10:15-17).

dudaklar: Yeşaya'nın dudakları kirli sayıldığına göre yüreği de kirli sayıldı, çünkü «ağız yüreğin taşmasından söz söyler» (Matta 12:34). Eğer dudakları kirliyse, bu kirlilik dudaklar aracılığıyla bildirilen gerçeğe bulaşmaz mı?

Mesih bağlısı, sözlerinin dürüstlüğü konusunda Yeşaya'dan çok övünebilir mi? Dudaklarından yalanlar, dedikodu, yerici sözler, gururlu çalılar dökülmez mi (Yakup 3:2)? Dudakları Tanrı'ya sürekli övgü sunar mı (İbraniler 13:5)? İşitenlerin gelişmesine yarar sağlar mı (Efesliler 4:29)? Davut gibi, «Ya Rab, ağızma bekçi koy, dudaklarım kapısını koru,» diyerek dua etmek zorunda değil mi (Mezmun 141:3)?

Bu tür bir günah işlediğinde Mesih inanlısı günahını itiraf ederse, güvenilir ve adil olan Tanrı, günahlarını bağışlar, onu her suçtan arıtır.... İsa Mesih de inanlıyı Babası'nın önünde savunur (1. Yuhanna 1:9; 2:1). Kutsal Tanrı'yla inanlılar arasında bu Aracı olmasaydı, inanlılar acınacak bir duruma gelirdi (1. Timoteos 2:5,6).

6:6,7 Seraflardan biri: Melekler, «kurtuluş mirasını alanlara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar»dır (İbraniler 1:14). Rab Mesih İsa'ya işkence yapıldığı zaman O'nu güçlendirmek için bir melek gönderildi (Luka 22:43). Yeşaya ise, günahının bilincine vararak ağır bir sıkıntıya düştü. Bir melek, Tanrı'nın çözümünü uygulayarak Yeşaya'ya günahı arıtıldığını bildirdi.

Elinde bir kor vardı; maşa ile onu sunak üzerinden almıştı: Tapınakta kor alınabilen iki sunak vardı: Altın buhur sunağı ve yakılan kurbanların sunulduğu sunak. Melek, Yeşaya'nın dudaklarına dokunarak onun günahı arıtıldığını ve suçunun bağışlandığını bildirdi. Buna göre kor, günahın bağışlanmasını sağlayan kurbanların yakıldığı sunaktan alınmıştı.

Eski Antlaşma'da ateş, kirin düşmanıydı. Ateş neredeyse kan kadar önemliydi. Günahı arıtılmak isteyen kişi, tüm bencil, alçak, soysuz isteklerinin kül haline getirilmesini arzular. Ateşin büyük bir sıcaklıkla yanması, günahı arıtmayı simgelerdi.

Altın buhur sunağı ise, Tanrı'ya sunulan övgünün simgesiydi (Vahiy 6:9 ve 8:3, cennette de sunağın [sunakların] var olduğunu kanıtlar). Ne var ki, peygamber olsun, Mesih bağlı olsun, günahı bağışlanmamışsa, övgü sunacak durumda değildir (Mezmun 66:18; Süleyman'ın Meselleri 15:29). Bu nedenle meleğin getirdiği kor, yalnız yakılan kurban sunağından gelebilirdi.

Yeşaya'nın dudaklarının korla arıtılması şu gerçekleri gösterir:

1. Günah bağışlanmaz değildir; bağışlanabilir, arındırılabilir.
2. En büyük melek bile kendi gücüyle hiç kimseyi günahı arıtamaz.
3. Ancak günahın karşılığı olan kanlı kurbanı yakan ateş (yargı), günahı arıtabilir. Günahın karşılığı olan diri Kurban, Tanrı öfkesinin ateşinden geçen İsa Mesih, günahı arındırabilir. Ancak O, «kor» görevini yerine getirebilir.

6:8 Kimi göndereyim ve bizim için kim gidecek: Tanrı'nın habercileri, bildirdiklerini dinleyenler gibidir. Tanrı'nın uyarılarını dinlemek, ona göre yaşamlarına tanrısal bir düzen vermek, eğer bunu yapmazlarsa Tanrı'nın sıkıdüzenine boyun eğmek zorundadırlar. Haberciler insanların zayıflıklarını anlar, doğrulukta yürümelerini engelleyen etkilere yabancı değillerdir. İsa Mesih bile, insan biçimine bürünüp zayıflıklarına tanık ve ortak oldu (Filipililer 2:8; İbraniler 2:17; 4:15). Ne var ki, sınanmasına karşın hiçbir günah işlemedi. Haberci olarak bir örnekti.

Tanrı, habercilerini seçer, görevlendirir. Gerekli özneliklere sahip olup seçilebilenlerin sayısı azdır. Tanrı bildirdiği kişinin yüreğine konuşmuş olmalı, kişi Tanrı'nın sesini duymaya alışkın olmalı. Bununla birlikte konuşanı, çağdaşlarına karşı derin bir sevgi ve görev bilinci yönlendirmeli (Hezekiel 3:16-21; 22:30; 33:3-6). Tanrı için konuşan, gerektiğinde korkunç bildirimleri duyurmada yüreklilik göstermeli. Toplumun ilgisini çekmek, dinleyicileri isteklendirmek için Tanrı'nın onu güçlü kılacağına güvenmeli (Çıkış 4:1,10-12).

İşte, ben, beni gönder, dedim: Tanrı «Kimi göndereyim ve bizim için kim gidecek» sorusunu doğrudan Yeşaya'ya sormadı. Bu, Yeşaya'nın soruyu duymazlıktan gelmesine olanak tanıdı. Dolayısıyla onun gönüllü, istekli «İşte, ben, beni gönder» yanıtı ne denli değerlidir. Ne yazık ki, Mesih inanlılarının bazıları bu durumda, Tanrı'nın onları görev yüklenmeye zorlamadığını, ruhsal görev almaktan özgür oldukları biçiminde yorumlar. Bir kişi yaşamını Tanrı Egemenliği'ni iletirmek için sunmazsa, belirgin bir günahla uğraşmasa bile şeytanın amaçlarını yerine getirmek

için kullanılır. Mesih inanlısı kendini yoklasın: Şimdi ölürse Tanrı Egemenliği'nde, ruhsal savaş alanında emeğinin eksikliği duyulur mu? Tanrı'ya var güçle hizmet edilecek gün bugündür. Bu hizmeti erteleyebileceğini düşünen, ruhsal bilgisizliğini, günahlılığını hafife aldığını, Tanrı'ya karşı yüreğinin soğukluğunu, O'nun kutsallığına değer vermediğini kanıtlar. Mesih inanlısı, Pavlus'la birlikte «Sevinç Getirici Haber'i yaymazsam, yazıklar olsun bana!» demeli (1. Korintliler 9:16).

Yeşaya, az önce kuşku, korku içinde «Vay başıma, helak oldum» (6:5) diyerek yakarıyor, ölüm cezasını bekliyordu. Şimdi ise, günahından arandıktan sonra Tanrı'nın çetin hizmetini yüklenmeye gönüllü olmuştu.

Yeşaya «İşte, ben» dedi. Bu hizmet, askerlikte olduğu gibi zorunlu değildi. O, Tanrı'nın arzusuna içten bağlandı, yürek doluluğuyla onu uygulamak istedi. Tanrı az önce onu günahından arındırmamış mıydı!

Bir kişi Tanrı'nın belirli bir çağrısını duyarsa, yaşamboyu bu çağrının yönetimi, sorumluluğu altında kalır. O çağrının koşullarına göre kendini hazırlar, eğitim görür, belirli insanlarla ilişkisini keser ya da ilişki kurar, tüm engellerden kendini özgür kılar (1. Korintliler 9:24-27; Filipililer 3:12-14,16; İbraniler 12:1-4). Sanki Tanrı çağrılana, karanlığın içinde yol gösteren fener ışığını yakar. Bu yol başkalarına görünmese de, çağrılan kişi gideceği yönden emindir.

Yeşaya hizmetinin sonucu ne olursa olsun, Tanrı'nın habercisi olmaya hazırды. «Rab, beni nereye göndereceksin, başarılı olacak mıyım, günahlılar günahattan dönecek mi, bildireceğimi kabul edecek mi?» gibi sorular sormadı. Kendi gözünde başarılı olmayı değil, güvenilir olmayı amaçlıyordu. «Beni gönder» dedi. «Beni gönder,» demekle de onu Gönderen'in onunla birlikte olacağına, onu koruyacağına ve güçlendireceğine güvendi (Matta 28:20). Tıpkı Tanrı'nın Musa'yı çağırışında olduğu gibi, çağrının hemen ardından «Ben seninle olacağım» dedi (Çıkış 3:12).

6:9,10 Git, bu kavma söyle: Tanrı, Yeşaya'yı bildiriye duyacak ama ona kulak vermeyecek bir topluma gönderdi. Tanrı'nın kutsal, aydınlatıcı gerçeğini geri çevirenler koyu gölgelerle sarılır.

1. Sorumluluk gölgesi

Musa'dan büyük biri buyrukları bildirirse, Davut'tan daha görkemli biri hüküm sürerse, Süleyman'dan bilge biri konuşursa, duyanlara düşen sorumluluk ağırlaşır (Matta 12:42). «Kendisine bollukla verilenden çok şey istenecek» (Luka 12:48).

2. Yargı gölgesi

«Yargı şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar karanlığı ışık'tan daha çok sevdiler» (Yuhanna 3:19).

«Efendisinin ne istediğini bilip de onun isteği uyarınca hazırlık yapmayan ya da böyle davranmayan uşak çok dayak yiyecek» (Luka 12:47).

«Yargı gününde, Sodom'la Gomorra bölgesinin durumu o [gerçeği reddeden] kentinkinden daha elverişli olacaktır» (Matta 10:15; 11:24; Luka 10:12).

3. Ruhsal bozukluk gölgesi

Tanrı bu ruhsal bozukluğu, bildirdiği gerçeikle oluşturmadı (Romalılar 5:13). Tam tersine, ruhsal düşüklüğü gerçeikle kaldırmak istiyordu. (Aşağıda, «kavmin yüreğini semizlet» konusuyla ilgili nota bakın; Hezekiel 18:23; 1. Timoteus 2:4; Yakup 1:13; 2. Petrus 3:9).

İsa Mesih'in, tanrısal gerçeğin cisimlenmesi olarak iki yönlü etkisi vardır. O'nu kabul edenler sonsuz yaşama kavuşur. O'nu geri çevirenler sonsuz acıyla yargılanır. Tanrı Sözü'nü bildiren herkes iki kategoriye ayrılan bu sonuçları bekleyebilir (2. Korintliler 2:16).

«Bu çocuk, İsrail'de birçoklarının düşmesi ve kalkması içindir» (Luka 2:34).

«İsa, «Bu dünyaya yargılamak için geldim» dedi, «Öyle ki, görmeyenler görsünler, görenler de görmesinler!»» (Yuhanna 9:39).

«O Taş'a çarpıp düşen paramparça olacak. Taş da kimin üstüne düşerse, onu ezip toz edecek» (8:14; Matta 21:44; 1. Korintliler 1:23).

İşitin, ama anlamayın; görün ama bilmeyin ... gözleri görmesin ... kulakları işitmesin ... yürekleriyle anlamasınlar: Yahudalılar Yeşaya'nın bildirisini duyacak, ama uygulamayacaklarına zaten önceden karar vermişlerdi. Onların Tanrı bildirisine karşı öylesine önyargılıydılar ki, anlamını çözemedikleri bir öykü gibiydi, yaşamlarında etkisiz kaldı. Anlamını kestirmek için zihinlerini yoracak da değillerdi (Hezekiel 12:2; Zekarya 7:11). Tanrı Sözü'nü kavrayabilmek için O'nun üstün değerini anlamak gerekir.

Yeşaya, Yahudalılar için tüm vaktini, yeteneklerini, emeğini boşuna harcayacakmış gibi görünebilir. Niçin yararlı sonucu olmayan bir işe çağırıldı? Gerçekten yararsız mıydı?

1. Tanrı adildir. Koşullarını ve koşullarına uymayanın cezasını da açıkça bildirir. İnsanlar, «duyduk duymadık» demesinler diye peygamberin önemli rolü vardır.
2. Tanrı bildirisini duyururken gerçeği anlayan birkaç kişi belki lütfâ kavuşur. Bir politikacı, «Söylediğim cümleleri toplumun dilinden duyuncaya dek tekrarlamak istiyorum» demiş. Peygamberin işinin bir sonucu da şudur: İnsanları gerçekle aşılacak. «İşitmedikleri kişiye nasıl iman edecekler? Söz'ü yayan olmazsa, nasıl işitecekler? Gönderilmezlerse, Sözü nasıl yayacaklar?» (Romalılar 10:14-15). Tanrı bildirisini iletmenin değerini saptayan ölçü, olumlu sonuçlara bağlı değildir. Tanrı'nın adaleti ve sevgisi, sonucu ne olursa olsun bildirilerinin duyurulmasını gerektirir (2. Korintliler 5:18-20).
3. Uyarılara kulak verilmezse peygamberin bildirisini, vaat edilen yargıyı çabuklaştırabilir de.

6:10 gözlerini kapa: Firavun'un yüreğinin sertleşmesini (Çıkış 7:13) ve Ferisiler'in körlüğünü (Matta 15:14; 23:19,24,26; Yuhanna 9:40-41) Pavlus'un hizmete çağırılmasıyla karşılaştırın (Haberciler'in İşleri 26:18).

kavmin yüreğini semizlet ... dönüp şifa bulmasınlar: Yahudiler, her koşulda Tanrı bildirisinden yararlanmak istemediklerine göre bunun zararını göreceklerdi. Tanrı Sözü etkisiz kalmaz (İbraniler 4:12); onu izleyenlere yararlı, ama kulak tıkayanlara zararlıdır. Yahuda kavim olarak genellikle peygamberin bildirilerine önem vermedi. Ama günahından dönen bireyler, ülkedeki bu sersemliğin ve uyuşukluğun lanetinden kurtuldu. Tanrı, sesini duymaya hazır bir tek kişi bile olsa ona lütuf gösterir.

Semiz yürek: «Semiz yürek», bu dünyayla yetinmek, ruhsal gereksinmeyi duymazlık ve soysuzluk anlamına gelir. Bu semizlik ve sonraki kulakların işitmemesi ve gözlerin görmemesi, Tanrı Sözü'nü duya duya ortaya çıktı. Yahudalılar öğrenecek kadar dinlediler, kusacak kadar doydular, canları bezmiş durumdaydı. Tanrı'nın uyarılarını duymak istemediklerini daha kesin belirtmezlerdi. Bu durumda Tanrı'nın acıma olanaklarını kendileri tüketiyorlardı (2. Selanikliler 2:10-12; Vahiy 22:11).

dönüp şifa bulmasınlar: Kulağı işitmeyen, gözü görmeyen bir kişinin doğru yolda yürümesine hiç olanak var mı? Gerçeği duymazlık, sarhoşluğa benzer bir ruhsal ahmaklık oluşturur (1:3; 5:19). Ruhsal uyanıklığın söndürülmesi, duymazlığın doğal sonucudur. Gerçeği geri çeviren, algılama yeteneğini köreltir, aklını sersemletir ve kendini korkunç ruhsal kayıplara uğratar.

6:11 Ne vakte kadar, ya Rab?: Yeşaya yüklendiği görevden vazgeçmek için değil, Tanrı'nın adaletinde kusur bulmak için de değil ama merakla bildirinin son etkisini sordu.

Şehirler viran ve kimsesiz, evler de insansız kalacak, ve toprak çöl olacak: Tanrı Yeşaya'nın sorusuna «Ruhsal yargı ülkenin yıkımını oluşturacak» yanıtını verdi. Bu iki etmen sık sık bir araya gelir. Ruhsal yargının dışsal belirtileri vardır. Örneğin, kentlerin nüfusu azalır, büyük emekle yapılan evler boş ve bakımsız kalır, bir zamanlar verimli olan tarlalar çapalanmaz, sulanmaz, ürünsüz kalıp çöle dönüşür.

6:12 Rab adamları uzaklara atacak: Asur ve Babil'in izlediği politikaya göre nüfusun çoğu sürgüne götürülecekti. Uzziya'nın ölümünden on, on iki yıl önce Asur kralı Pul, İsrail'e saldırmıştı. Kral Menahem, Pul'un açgözlülüğünü o kez gümüşle yatıştırabilmişti (2. Krallar 15:19,20). Ne var ki, sonraki egemenler tazminat ya da diplomasiyle geri çevrilmeye razı olmadılar. Zaten Tanrı, İsraililer Yasa'ya göre yaşamazlarsa görecekları en ağır sıkıdüzenin sürgünlük olacağını önceden Musa'ya bildirmemiş miydi (Tesniye 28:63-66)?

memleketin ortasında boş bırakılmış yerler çok olacak: Burada son adama varıncaya dek hiç kimse ülkede kalmayacak denilmedi. Evet, toplumun çoğu sürülecekti. Ama Nebukadnetsar, yoksulları bağcı ve çiftçi olarak Yahuda'da bıraktı (2. Krallar 25:12; Yeremya 39:10).

6:13 Memlekette onda bir kalsa bile ... yutulacaktır; devrildikleri zaman çitlembik ve meşe ağaçları gibi [olacaklar]: Nebukadnetsar'ın Yahuda'ya saldırdığı zaman yalnız ülkenin yoksulları sürgüne götürülmedi (2. Krallar 24:14; 25:12). Yahudalılar'ın bazıları bir ara Moab'a, Ammon oğullarına ve Edom'a sığındı. Ne var ki, sonra ülkeye dönüp Tanrı yargısına boyun eğdiler (Yeremya 40:11-12; Yeşaya 5:25; Hezekiel 5:1-5,12;). Yeremya'nın bu konudaki uyarılarına karşın (Yeremya 42:19-22), bunlar sonraları korku içinde Mısır'a kaçtılar (2. Krallar 25:26; Yeremya 43:4-7). Ama bunlardan da bazıları daha sonra Yahuda'ya döndü (Yeremya 44:14,28).

Özet olarak bu bölümdeki yargılar şunlardır:

1. Toplumun Tanrı bildirisini anlama yeteneğinden yoksun olması (6:9,10)
2. Kentlerin nüfusunun azaltılması
3. Ülkenin çöle dönüşmesi (6:11,12)
4. Nüfusun çoğunun sürgüne götürülmesi.

Yargı, Tanrı'nın yargıyı duyana ve görene gösterdiği lütuftur. Günahın sürüklediği yıkımdan kaçılması için bir uyarı olmakla birlikte kutsal yaşam sürdürmeye bir çağrıdır. Davut'un dediği gibi, «Ya Rab, bilirim ki, hükümlerin adalettir, ve beni sadakatle alçalttın» (Mezmun 119:75; Yuhanna 15:2; İbraniler 12:10; Yakup 1:3).

onun kütüğü mukaddes zürriyettir: Ümit, en ciddi duruma, en derin üzüntüye yakışır. Yahuda yutulacaktı, devrilecekti. Buna karşın bu bölümün son satırı ümitle dolu bir cümledir. Bu, Yeşaya'nın duyurduğu uyarının önemli parçasıydı: Devrilmiş ağacın (yargı giymiş toplumun) kütüğü kutsal bir soydur. Bu soyla ilgili peygamberlik, 40.-46. bölümlerin konusudur. Yahuda ulusu büsbütün yıkıma uğramaktan korundu çünkü Mesih bu soydan dünyaya gelecekti (Romalılar 9:5).

mukaddes zürriyet: Kutsallık, gerçeğe bağlanmış, Tanrı'yı hoşnut etmeye kendini sunmuş, yaşam boyu O'nun hizmetinde bulunmaya kendini teslim etmiş kişinin ya da toplumun koruyucusudur.